

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 26. Cornelii Bentivoglii Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

tibus auctus, in Abbatem S. Gotthardi Sæc. XVIII.
 nominabatur. Mortuo Innocentio XIII. A. C. 1732.
 rursus Romam petere parabat, vix
 autem Bononiam venerat, cum jam
 Benedictum XIII. ad summi Ponti-
 ficatus apicem evectum comperiret, quo-
 circa illico in patriam reversus, per
 sex annos a religione, prudentia &
 Zelo commendatissimus Diæcesin suam
 rexit, nec a grege suo Pastor fidelis
 unquam recessit, nisi post Benedicti P.
 obitum, dum ad S. Comitia Romam
 redire a S. Cardinalium Collegio roga-
 batur, ubi, quantumvis a Carolo VI.
 Imperatore non nisi ægerrime dimissus,
 suum tamen suffragium ad electionem
 Clementis XIII. contulit. Inde redux,
 biennio post gravi morbo correptus,
 prope Varadinum Scalkæ in castello
 a se constructo die vigesima octava Au-
 gusti, sanctissime, uti vixerat, sexa-
 genarius obiit, non sine maximo om-
 nium luctu, & majore adhuc Patriæ,
 ac orthodoxæ fidei jactura. Sepultus
 est Dabrecini in Ecclesia S. Annæ Cle-
 ricorum Regularium Scholarum Pia-
 rum olim a se ædificata.

§. XXVI.

*Cornelii Bentivoli Cardinalis
 decessus.*

Postre-

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Postremus ex Cardinalibus hoc an-
defunctis erat Cornelius Bentivol-
patria Ferrariensis, qui ex illustriss-
Bentivolorum gente ortus die vigesim-
septima Maij anno post Christum na-
tum sexcentesimo sexagesimo octavo
supra millesimum fausto sydere in
cem editus est. Clarissimos habuit
Parentes Marchionem Hypolytum,
Lucretiam Pio de Sabaudia. Horum
institutione morum innocentiam & vi-
tutis amorem, pietatemque alte con-
bibit: naturæ autem beneficio ei con-
tigit ingenium sagax, strenuum & indi-
strium. incredibilis memoriæ felicita-
raraque in aggrediendis exequendis
que negotiis dexteritas. Optimis
pueritia usus est Institutioribus, qu-
rum solertia in Philosophicis & Theo-
logicis disciplinis plurimum profecerat.
Jurisprudentiæ etiam in patria operam
dedit, & maxima quæque de se, con-
etiam specialis probitas accederet, po-
licitus est. His ergo dotibus locupletis-
tatus, ad publica quoque munera in-
neus ac maturus credebatur: Ea gra-
tia Romam missus, a Clemente
Papa inter Præsules Romanos cooptatus
meruit. Verum dignitas a labore in-
gregata nec animi magnitudinem, nec
ingenii sui ubertatem explere, nec su-
Ecclesiæ obsequia dicandi desiderium
satiare

fatiare poterat, quocirca Consultoris
 officium in arduo Rotæ Romanæ tri-
 bunalis ambitione laudabili diu petie-
 rat; præventus tamen a suo Conci-
 Hieronymo Crispio, Camerae Aposto-
 licæ Clericus & militiæ Pontificiæ Præ-
 ses nominabatur. Utrumque hoc mu-
 nus lubens obivit, nedum quia utilius,
 sed quia ad altiora proin & magis ar-
 dua aptius videretur. His igitur Ma-
 gistratibus per plures annos strenue
 defunctus, tandem Apostolicus ad Gal-
 los Nuntius decernitur, titulo Ar-
 chiepiscopi Carthagenensis decora-
 tus. Tum vero ingens erat negotio-
 rum moles prudentissimo Viro superan-
 da; inciderat enim in turbulenta illa
 tempora, ubi Quesnelli Sectatores
 (nam subtiliter errare, & scite fallere
 didicerant) omnis ferme Ordinis po-
 tentum patrocinia invenerant. Nec
 tamen horum pertinacia virili Nuntii
 pectore superior erat; quippe Consti-
 tutionem *Unigenitus* in Francia pro-
 mulgare iussus. Noaillo Cardinali,
 ceterisque Episcopis ei adhærentibus
 denunciabat. hanc Constitutionem sine
 ulla limitatione, declaratione, aut in-
 terpretatione ceu fidei Regulam esse
 acceptandam; reclamantibus tamen
 hisce Præsulibus, Bentivolus Regem
 accessit, eique exposuit, præsentem
 Regni

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

~~1732~~

Regni turbas haud citius, quam pro-
 pto obsequio extingui posse, victori-
 in celeritate sitam esse, lolium radi-
 tus eruendum, priusquam firmas
 ret radices: rem hanc non ejus
 naturæ, ut cunctando restitui pos-
 præsentem morbum propera Me-
 ope, ne porro ingravesceret, ege-
 nilque consultius fore, nisi ut
 pertinaces Episcopos Romam ce-
 permitteret. Attamen hoc ejus pro-
 bus haud datum est, utpote Gallicæ
 Ecclesiæ libertatibus, Conciliorum
 nonibus, & Regni legibus adversis.
 Tali rerum statu obiit Ludovicus
 Galliarum Rex, quo solo, quæ ad
 spes supererat, nitebatur: Princeps
 enim Aurelianensis, tum summa
 rum potitus, primo inhibuit, ne
 tius cum Episcopis Constitutionem
 ceptantibus in suo Palatio confere-
 postea haud obscure Bentivolo in-
 vit, suum e Francia discessum Ge-
 haud molestum fore, præcipue si
 subrogaretur, qui in præsentis re-
 vicissitudine minorem ardorem,
 joremque moderationem exhibe-
 Ab eo tempore alia ex alia accre-
 Bentivolo molestia, donec tandem
 summo Pontifice anno hujus sæculi
 cimo nono Romam revocaretur, in
 rogato in ejus locum Masseio Prælati

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Nec tamen exantlatis tot laboribus suum deerat præmium; eodem enim adhuc anno die vigesima nona Novembris Purpuræ honorem a Clemente XI. consecutus est, eo quod (verba sunt ejusdem Pontificis) *non sine diuturnis laboribus, angustiis plurimis, rerumque ac temporum asperitatibus maximis summa fide, summaque diligentia suam Nuntiaturam explevisset.* Credebatur tamen nimio ardore tutatum esse Pontificiam auctoritatem, ac intempestivo nimis Zelo res in Galliis sat perturbatas magis exasperasse. Utut de hoc sit, extra dubium tamen est, quod hujus Nuntii officia plures per annos Regi extiterint gratissima, ac ipse singulari sua prudentia gravissimam litem composuerit, quæ inter Rupellensem Episcopum, qui cum vicinis Episcopis de finibus, & redditibus contendebat, tum temporis enascebatur. Tandem Romanam delatus, in pluribus Patrum Cætibus suum tulit suffragium, ac Æmiliæ Legatus a Latere dictus hanc Provinciam sexennio summa cum laude administravit: expleto autem hoc tempore sub Pontificatu Benedicti XIII. Regnorum Hispaniæ renuntiatus est in Urbe Administer, cujus fidelitatem Rex remuneraturus, Ludovicum Marchionem de Bentivoglio Patrum ejus
Hispa-

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Hispaniæ, ut vocant, *Grandibus* accep-
suis, eumque selegit, ut Caroli Hispani
Infantis nomine omnia Farnesianæ Do-
mus bona solemnè possessione eidem
assereret: Omnibus denique hisce
voribus, consueto humanæ felicitatis
vitiò, mortis invidia finem imposuit
quippe Bentivolus die vigesima octava
Decembris eo demum redactus est in
firmitatis, ut fatiscente toto corpore
intra varia symptomata lanquesceret
demum vero ad ingrediendum æterni-
tatis iter sacro Viatico & sacro oleo
ad luctam ultimam munitus, die trigesima
ejusdem Mensis animam exhalar-
ret, annos natus sexaginta quinque
Corpus ejus ex Regio Hispaniarum
latio ad Ecclesiam ejus Titularem S. Ca-
cilie translatum est, ibidem justis
more persolutis tumulatus. Erat
omni scientiarum genere versatissimus
ac ingenio a teneris sic comparatus
ut unas in delitiis haberet literas,
eruditorum consortio unice acquiesce-
ret. Delectabatur mirifice Poesia
lica; varia etiam carmina, quæ hinc
invita Minerva concinnaverat, in
ratorii *perfecta Poesia Italiana*, necnon
in collectione selectorum poematum
Venetis literis excusa prostant, libri
etiam duodecim Thebaidos Poetæ Pe-
pinii Statii ex latinis in Italos ver-
per

pereleganter transtulit, eosque Romæ Anno 1729 sub mutuato nomine *Selvagii Purpura* typis edidit. Denique præter plurimas lucubrationes prælo dignissimas Faventiæ publicam lucem aspexit nitidissima Bentivoli oratio, quam apud Ravennates de Rancona & Montona fluviis habuit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

§. XXVII.

Diversæ Clementis XII. Constitutiones & decreta.

Inter alias, quas Clemens Papa hoc anno edidit, celebris est Constitutio, qua die septima Februarii ad preces Præsidis Generalis, totiusque Congregationis Cassinensis Ord. S. Benedicti antiquum cultum in Monasterio Sacri specus prope Sublacum restituit. Refert igitur Pontifex, quod S. P. Benedictus in aspero Monte sub præcipiti rupe in quodam specu prope Sublacum plures annos delituerit, ibidemque prima Ordinis sui fundamenta jecerit: Eapropter statim post sancti Patris obitum hic locus a Christifidelibus in magna veneratione habitus, & monasterium sub titulo S. Specus erectum fuerit, & duodecim Monachi ex præfato Ordine in Sacro hoc loco Deo fideliter inservierint. Hoc tamen monasterium ob

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. L bella,